

Tabellaryczny wykaz badań kryminalnych, w Niemieckich, Czeskich i Polskich Prowincjach Państwa Austriackiego w roku 1815 zaszytych, wraz z tyczącemi się ich uwagami statystycznymi*).

(Z pisma peryodycznego. Vaterländische Blätter).

W przekonaniu, że krótkie wyłady przedsięwziętych w ciągu jednego roku badań względem zbrodni najszybciej, jeżeli są ze źródeł autentycznych czerpane, nie tylko najważniejszym są dokumentem do sądenia o ogóle sprawiedliwości publicznej, lecz także szacownym przydatkiem do charakterystyki Ludów w szczególności, — udzielamy tu taki wiarygodny wykaz z roku 1815go z wielkiej części Państwa Austriackiego, a mianowicie z największej części z owych Prowincyj, w których księga ustaw karowych z roku 1813go jest zaprowadzoną. Tylko Lombardyjsko-Weneckie Królestwo, Dalmacya, i części Austrii Wyższej i Salcburga, dopiero w roku 1816 odasykane, nie można było jeszcze w tę tabelę zaciągnąć. Podobnie nie są w niej jeszcze Węgry, Ziemia Siedmiogrodzka i Granice wojskowe.

Na końcu dołączemy owe uwagi, które dla statystyka interessującemi być mogą.

Chcąc według tej tabelli statystyczne porównywania czynić, należy pierwej doskonale znać ludność powyższych Prowincyj. Ta wynosiła

- 1) W Austrii Wyższej i Niższej (nie rachując w to nowego rozprzestrzenienia) według popisu z roku 1815go . . . 1,531,313
 - 2) W Styryi i Illyryi, w roku 1815 1,948,259
 - W Styryi 763,820
 - W Karyntyi 267,251
 - W Karnioli 374,420
 - W Küstenlandzie (Nadbrzeżach) 422,861
 - W Cyrkule Karlsztadz- kim 120,000
 - 3) W Czechach, roku 1815 . . . 3,142,450
 - 4) W Morawie i Ślązku roku 1815 1,680,935
 - 5) W Galicyi 3,655,285
 - 6) W Tyrolu i Vorarlbergu, (przed wcieleniem Zillertalu i Brixentalu) 699,745
- Ogółem . . . 12,657,980

Z tego liczą Prowincyje Niemieckie 1/3, to jest 4,179,310, Prowincyje Czeskie

Wymienienie Zbrodni.	Austria Wyższa i Niższa	Styrya i Illyrya	Czechy	Morawa i Śląsk.	Galicya i Bukowina	Tyrol i Vorarlberg	Ogółem
1) Bunt i rozruchy					5		5
2) Gwałty publiczne	7	24	34	16	112	57	250
3) Nadużycie władzy urzędowej i przekupstwo	1	5	5	7	22	5	45
4) Zabójstwa pospolite i kwalifikowane	29	36	58	29	115	37	304
5) Cieżkie ranienia	13	15	46	10	59	95	238
6) Rabunki	66	14	41	13	42	57	233
7) Podpalanie	7	3	7	11	41	2	71
8) Oszukaństwo i fałszerstwo	87	60	67	65	115	95	489
9) Kradzież i przemieszczenie	1142	548	1257	631	1202	565	5345
Ogółem	1352	705	1515	782	1713	913	6980
Dorachowawszy do tego inne mniejsze zbrodnie, wynosiła ogólna liczba badań kryminalnych w powyższych Prowincjach	1398	778	1580	810	3281	979	8826

*) Tabella ta przedrukowana jest z wysmienitych materyałów Rady nadwornej P. Pratoberera, służących do wiadomości o prawach i o sądownictwie. (Przypisek Redakcyi pisma: Vaterländische Blätter).

przeszło 1/3, to jest 4,823,385, a Galicya mniej jak 1/3.

Dla statystyka wypływają z tąd uwagi następujące:

1) Kradzieże i przemieszczenia są nadewszystko najliczniejszymi zbrodniami, których się u nas dopuszczają; za nimi idą, co do liczby, oszukaństwa i fałszerstwa, a oba razem wynoszą mało co mniej, jak 3/4 wszystkich zbrodni.

2) Najwięcej zbrodni zdarza się według stosunku ludności, w Galicyi, a najmniej w Prowincjach Czeskich. W Galicyi bowiem liczy się między 1114, w Prowincjach Niemieckich między 1324, a w Prowincjach Czeskich dopiero między 2014 mieszkańcami, jeden zbrodniarz. Szczególniej wielką jest liczba onychże w Tyrolu i Vorarlbergu, ponieważ się tam już między 714 mieszkańcami jeden zbrodniarz znajdował. Z kądże pochodzi to zjawisko? Galicya daleko mniej ucywilizowana, liczy daleko mniej zdrożności, dzikości i złości ludzkiej, aniżeli owe wysmienite, od wieków już do cywilizowanej części Europy należące Kraje Alpejskie!

3) Bunt i rozruchy są w Państwach naszych bardzo rzadkie, co świadczy o wzorowej prowadźności, o ustanowieniu i Rządzie. Tylko w Galicyi uwięziono 5ciu podobnych zbrodniów.

4) Gwałty publiczne zdarzają się w największej części Prowincyi tylko bardzo rzadko, a nierzadziej we właściwej Austrii. Najwięcej pokazuje się te zbrodnie w Tyrolu i Vorarlbergu, tudzież w Galicyi; Tyrol liczył bowiem między 12,276, a Galicya dopiero między 32,636 mieszkańcami jednego zbrodniarza tej klasy.

5) Nadużycia władzy rządowej i przekupstwo są jeszcze rządsze, lecz w proporcji najczęściej zdarzają się w Galicyi. Uwodźić może do tego charakter mieszkańców tamecznych? lub należyć takie postępy jeszcze za zabytki dawnych ustanowień Polskich poczytywać? albo sądzić Urzędnicy tej Prowincyi, iż dla tej największej odległości, najmniej są uwodzani?

6) Zabójstwa należą już między najczęściejszymi zbrodniami w każdej Prowincyi. Lecz i te najczęściej się w Tyrolu i w Galicyi zdarzają.

7) Ciężkie ranienia są prawie we wszystkich Prowincjach daleko rządsze, aniżeli zabójstwa; przeciwnie zaś w Tyrolu wszelką proporcję przeczają; w tym bowiem

Kraju popełniono nie mniej, jak 95 zbrodni tego rodzaju, gdy tymczasem w Austrii wyższej i niższej, w Styrii, Illyrii, w Czechach, Morawie i w Śląsku razem wzięwszy, przy 12razy prawie większej ludności, tylko 84 takowych zbrodni, z zatem jeszcze o 11 mniej popełniono. Jest to bardzo suabomite zjawisko — skutkiem dosyć powszechnie panującej chęci bicia się.

8) Rozboje ustępują w ogólności, co do liczby, mało co ciężkim ranieniom. W Styrii i w Illyrii, w Czechach, Morawie, Śląsku i w Galicyi, nie były one bardzo częste, ale w Tyrolu i w Arcyksięstwie Austryackiem, dosyć liczne. Austriya ma o 150,000 mieszkańców mniej, aniżeli Śląsk i Morawa; a przecież popełniono w pierwszej 5 razy więcej rozbojów, niżeli w ostatnich; Tyrol ma blisko 2 miliona mieszkańców mniej, aniżeli Śląsk i Morawa, a zatem prawie tylko 7/16 ludności ostatnich Kraiów, a przecież wynosiła liczba rozbojów w Tyrolu 57, a w Morawie tylko 13, a zatem w pierwszym prawie o 4 1/2 razy więcej.

9) Podpalania tylko w Galicyi często się zdarzały; przy ludności bowiem o pół miliona dusz większej, wynosi tam liczba takich zbrodni przecież 6 razy tyle, jak w Czechach.

10) Oszukaństwa i fałszerstwa, zaymuje, jak wyżej powiedziano, co do liczby swojej, drugie miejsce między zbrodniami. Szczególniej zastanawiającą jest liczba onychże w Tyrolu i w Austrii; najmniejsza zaś jest w proporcji ludności, w Czechach. Austriya nie ma ani połowę ludności Czechskiej, a przecież była tam liczba tych zbrodni o 20 większa. Tyrol ma prawie tylko 5/12 część liczby mieszkańców Czechskich, a przecież popełniono w nim o 32 zbrodni tego rodzaju więcej; aniżeli w Czechach.

11) Kradzieże i przemieszczenia są w każdej Prowincyi liczne. W Austrii zdarzył się między 1341, w Styrii i Illyrii między 2500, w Śląsku i Morawie między 2664, a w Galicyi między 3041 mieszkańcami, jeden występki tej klasy. I tu więc zaymuje Tyrol najwyższy stopień, a po nim Arcyksięstwo Austryackie. Nie sążę w najwyższym stopniu niesprawiedliwemi owe wyrzuty, które pospolicie Sławińskim mieszkańcom Monarchii Austryackiej względem targania się na obcą własność czynią? Właśnie w owych Prowincjach całkiem przez Niemców zamieszłanych, jak się z powyższej tabelli pokazuje, zdarzają się najczęściej kra-

dzie i przemieszczenia, przynajmniej takie, co się do kryminalnego postępowania kwalifikują; daleko zaś mniej w Prowincjach Czechskich, jeszcze mniej w Galicyi po największej części Sławińskiej, a najmniej w Styryi i Illyryi, po największej części Winiarskiej.

Kraj Ohio w Ameryce północnej.

Obecnie garną się wychodcy Europejscy po największej części do Kraju Ohio w Ameryce-północnej, najmłodszego na całej ziemi. Znajdują się tam w połacie towarystwie wioski Szwajcarskie, Szkockie, Jryjskie, Niemieckie, i t. d.

Nie darmo ma Ohio (piękny strumień) nazwisko swoje. Ziemia na północno-zachodnim brzegu jest żyzna, po największej części płaska, weślemi wzgórkami przepłataną, obfita w rzeki, strumyki i wielkie cieniaste lasy pod bardzo zdrową strefą. Tam buiają rozkoszne rośliny; lasy przesadzają się w najpiękniejsze gatunki drzewa; dęby, jesiony, sosny, jawory, wzuoszą się tam do najsłynniejszych wysokości, a nad wszystkimi unosi się maiestatyczny Sycamore, który częstokroć ogromną grubość 15tu do 20stu stop miewa. Obok najpożyteczniejszych Europejskich ziemio-
plodów pólowych i ogrodowych, rośnie tam sama przez się trzcina cukrowa i krzew bawelniany. Morwy, orzechy, trzcinie i kasztany szczepiają się mnóstwem w mieścach, gdzie same przez się nie rosną. Europejskie bydło domowe i trzodnie rade się pod tą łagodną strefą przyswaja, dzięki zaś albo drapieżne zwierzęta są tam tak rzadkie, jak w Europie.

Jakżekolwiek się ludność szybko rozmnaża, znajdują się przecież jeszcze ogromne przestrzenie najżyźniejszej ziemi niezamieszka-
nej i nieuprawnej, których morg po trzy do pięciu dellarów, płatnych w terminach najsłuszniejszych; sprzedają. Dotychczas ubiegano się najbardziej za otolicą najbliżey brzegu rzeki Ohio położoną. Tam jest obecnie wszystko sposobem Europejskim urządzone. Na przestrzeni około 100 mil Niemieckich rozległej, od Pittsburga aż do uścia rzeki Ohio, widać już długie pasmo wiosek, miast, dworów folwarków, których liczba corocznie przyrasta. Jeszcze przed 40 do 50 lat, było tam wszystko niezmierną dziczyną; przed 30 latami, znachodzono już gdzie niegdzie pojedyncze osady, które się odtąd niezmiernie rozmnożyły. Przed 20 laty wynosiła liczba bia-

łych ludzi już blisko 4000 dusz, co wprawdzie na tak rozległą przestrzeń bardzo małą jest ludnością, rachując do tego nawet i liczbę Indy-
ków, po największej części stałej siedziby nie mających, która iednakże podobnież nieznaczająca była. Pomimo tego podzieliła uchwała Kongressu z dnia 13go Lipca 1787, Kraj ten ten już na 9 Powiatów, mianowała mu Gubernatora, któremu trzech Sędziów i iednego tajnego Pisarza dodano, i postanowiła, że skoro liczba mieszkańców białych do 50,000 dojdzie, Kraj ten będzie mieć własne Zgromadzenie prawodawcze. — W roku 1800 przedsięwzięto nowy spis Ludu, i narachowano 42,465 mieszkańców. Atoli już w roku 1802gm przynosiła liczba dusz 50,000. W roku 1804 liczonno 98,462 mieszkańców, w roku 1808 wynosiła ludność 230,760, a w roku 1816 już przeszło 600,700.

Ten ogromny postęp zaludnienia świadczy równie o dobroci strefy, iako też i ziemi, gdzie wciąż jeszcze kilkadziesiąt tysięcy morgów ziemi uprawczey pilności oczekują; lecz świadczy także i o wymienitości Konstytucyi krajowej.

Kraj Ohio obecnie przeszło pół miliona ludności mający, która się w przeciągu lat dzie-
sięciu łatwo podwoi; zajmuje w rozległości swej przeszło 3000 Niemieckich mil kwadratowych przestrzeni, jest zatem o trzecią część większym, aniżeli całe Królestwo Portugalskie.

Jeszcze w roku 1802, gdy się już prawna liczba mieszkańców znajdowała, wszedł Kraj Ohio, iako adzielną Stan, w związek Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej, otrzymał własne Zgromadzenie prawodawcze, Konstytucję i Zwierzchność podług własnego wyboru.

Dziewięć Powiatów jego, są następujące: Rezerwa Konnektykutencka z głównem miastem Warren; Steuben villa, z głównem miastem tegoż samego nazwiska, do czego także Nowa Lizbona, Kanton, i Clairville należą; Zanesville, z głównem miastem tegoż samego nazwiska, z Coshoctonem i Nową Filadelfią; Marietta, z głównem miastem tegoż samego nazwiska; Kraina towarzystwa Ohiońskiego, a w niej Ateny i Gallipolis, Chillicothe i Newark, Worthington, i Nowy Lancaster; Wirgińska Kraina wojskowa, w której Franklinton, Chillicothe, Zena, Unia zachodnia, i Williamsburg; Symmesland, a w nim Libanon, Derfield, Hamil-

ten, Cincinnati; Cincinnati, a głównym miastem Dayton.

Na północ pięknej rzeki Ohio znajduje się jeszcze rozległa przestrzeń Kraju, z licznymi osadami, które iednakże od Kraju Ohio są oddzieleni, i dotychczas przez Gubernatora imieniem Kongresu zarządzane były. Atoli dnia 6go Grudnia 1816 także i ją pod nazwiskiem Indiana, jako udzielny Stan do związku Zjednoczonych Stanów przyjęto. Nowa Szwajcarya (Switzerland-Country) jest tam osadą naybardziej kwitnącą. Założyli ją tamozni wychodcy Wasztlandscy, między którymi nayznakomitsi są bracia Dufour, Gex-Oboussier i Reymond. Miasto rozciąga się na milę (2 godzin) po nad brzegiem rzeki Ohio. W pośrodku tej krajiny zbudowali naycelniejszy osadnicy na ziemi PP. Dufourów, miasto Neuvay. To ma budowę bardzo regularną; w roku 1816 liczyło już przeszło 300 domów zamieszkałych przez samych rzemieślników, kunsztmistrzów i kupców, których liczba przeszło 700 wynosiła. Chów bydła, rolnictwo i winnice wiodą się tam równie szczęśliwie, i pracują około nich pilnie, ziemia albowiem jest nadzwyczajnie żyzną. Plecionki słomiane, sukna i płótna, skóry wyprawne, cukier z drzewa klonowego, rozmaite towary drewniane i t. p. wywożą z tamąd w wielkiej ilości w ościennie okolice do Madisona, Marietty i t. d.

Kto jest Obywatelom Zjednoczonych Stanów, przez rok w Kraju Ohio zamieszkał, i podatków opłaca, może do Zgromadzeń powiatowych wchodzić, na wyborach Zwierzchników głosować, i sam być obranym. Mężowie obierający wybierają naywyższe Zgromadzenie prawodawcze, które udzielne prawa Ludu wykonawca. To Zgromadzenie składa się z dwóch Izb, to jest: z Rady Reprezentantów, i z Rady Starszych. Pierwsza składa się z 72 Współczłonków, z których żaden niżej 25ciu lat wieku mieć nie powinien; druga zaś przynajmniej z 24rekb, a naywięcej z 36ciu Współczłonków, z których każdy naymniej 30 lat wieku liczyć, i już przez 2 lata w Kraju zsiadłym być powinien. Każdy Reprezentant mianuje się na jeden rok, każdy zaś Starszy na dwa lata. Podobnie wybiera się Prezydent czyli Gubernator Kraju Ohio, któremu powierzone jest wykonywanie praw, dozór nad wszystkimi gałęziami zarządu publicznego, i dowództwo nad wojskiem. Wybierają go tylko na dwa lata. W przeciągu lat ośmiu, tylko trzy razy obranym być może. Powinien przynajmniej przez 12 lat być Obywatelom Zje-

dnoczonych Stanów, przez cztery lata w Kraju Ohio zamieszkać, i mieć skończonych 30 lat wieku.

Każde Gmina ma swoją własną Radę gminną i Sędziów pokoju, przez Lud Gminy wybranych; każdy Powiat ma swój Sąd niższy, a cały Kraj naczelną Władzę sądową, składającą się z trzech Współczłonków, których Zgromadzenie prawodawcze na 7 lat mianuje.

W Wojskowości wybiera sobie każda rta czyli kompania swojego Kapitana, iako też Namiestników jego, Sierżantów, i t. d. Ci mianują Majorów, a łącznie z nimi Pułkowników i ich Namiestników. Wędzów, Oboźnych i Jenerałów Artylerji, mianuje atoli Zgromadzenie prawodawcze.

Lud nie ma żadnego Pana, tylko Urzędników, i nitogo nad sobą, iak tylko Prawo.

W Ameryce zaludnionej po części ludźmi, którzy się właśnie dla niezgodności życia swojego ze stosunkami w Europie panującymi przez morza puścili, nie kształcono Państw dawnych, lecz nowe tworzone. Dla tego też to w ich zasadach konstytucyjnych widać po części skutki ich nienawiści ku porządkowi Europejskiemu, po części zaś filantropizm, co wszelkim osadom za ponętę służy.

Kardynalne zasady Konstytucji nowego Kraju Ohio są, co do głównay ich treści, następujące:

Wszyscy ludzie rodzą się wolnymi. Dziecięczone prerogatywy, prawa pierwszeństwa i dystynkcyje, zakazane są na wieczne czasy.

Każdy człowiek ma z natury prawo części Boga według swojego przekonania. Nikt nie może sumnieniem i wyznaniem drugiego władać, to jest, poczytuie się za rzecz obciętą, co kto wierzy. Tymczasem maxyma ta nie bardzo mogłaby może być zasadną, ponieważ wiara i religia są potrzebą Ludu, bez których obojga stan moralny i porządek towarzyski utrzymać się nie może; oboje zaś wspierają się na objawienia i nauze, a zatem Władzy w sprawach wyznania potrzebują.

Niewola zabroniona jest na wieczne czasy.

Wolność druku jest nieodzownie ogłoszoną, i każdy ma naturalne prawo z pojedynczymi osobami, podobniez iak i ze wszystkimi, rozmawiać.

Oświata publiczna ma być przez Władze naywyższe zawsze zachęcaną i wspieraną, iak dalece tego wolność sumnienia dozwala.

Lud npoważnionym jest naradzać się na Zgromadzeniach powszechnych nad pomysłnością swoją, i dla bronienia oneyże brać się do oręza.

Urządzenie Sądów Przysięgłych (Jury) jest nietykalną świątynią wymiaru Sprawiedliwości.

Jan Melish (w dziele swoim pod tytułem: *Travels through the united States of America*, roku 1815 w Filadelfii drukiem wydanem) poczytał Konstytucję Ohioneńską za najlepszą ze wszystkich reszty 16stu wolnych Kraiów Ameryki północney. Wywodzi on to z tej okoliczności, że twórcy tej Konstytucyi, z doświadczenia innych reszty, to, co jest lepszem, poznali. — Czas to okaże.

Rzut oka na najnowszy stan Indyi Angielskich, i mieszkańców onychże.

(Z Angielskiego dzieła P. Tytlera pod tytułem: „*Considerations of the present political state of India*. By Alexander Fraser Tytler late Assistant Indge in the Bengal establishment. II. Vol. London 1815.)

Poniższe wiadomości, które Czytelnikom naszym udzielamy, wyjęte są co do istotney treści swejey z dzieła, którego Autor przez lat kilkanaście zwierzchniczy urząd w Prowincyi Bengalskiej piastował. Dzieło to zawiera wiele nowych obrazów, szczególniej co do stanu wieśniaka Wschodnio-Indyjskiego, tudzież co do ustanowień właściwych ziemianów (posiadaczy ziemi), i wytyka otwarcie nadużycia Rządu. Nawet i tam, gdzie to dzieło nie nowego nie zawiera, pożytecznem jest przez krótkość swoją i związek przedstawienie ogółu.

Bengalia (pisze Autor) jest Kraiem po największej części płaskim i równym, iednakowoż w niektórych częściach wzgórzami i pagorkami przepłatanym. Znajduje się tam wszelka rozmaitość ziemi, ale największa część onyż jest gliniasta, z krzemienistym piaskiem pomieszana. Często wód wylewy sprawiają atoli niezróżnitszą mieszaninę ziemi, tak, że się we włosci średniego obwodu częstokroć nayodmiennieysze gatunki ziemi zjednoczone znajdują. Południowe i wschodnie okolice Kraiu, są na powódzie naybardziej wystawione. Północna i zachodnie części jego są suchsze, ale też za to i uboższe. Naygłównieyszymi produktami południowej i wschodniej części Bengalii, są ryż, cukier, iedwab i indygo. Północne i zachodnie okolice wydają wprawdzie także to wszystko, lecz w mnieyszej ilości, i w maiej dobrym gatunku. Opium, tytuń, bawełna, pszenica i ięciemień, są głównymi produktami ostatnich tych okolic. Oprócz po-

mienionych produktów, które są artykułami wywozu, posiada cały Kraiy prawie wszystkie potrzeby do życia w ilości na wewnętrznuy użytek dostarczającej, a wielka rozmaitość ziemi i klimatu zabezpiecza skutek owym, którzy iakowakolwiek bądź gałęz rolnictwa albo rękodzielni wydoskonalić staraią się. Klimat Indyi Angielskich nie jest bynajmniej szkodliwym zwyczajney Konstytucyi cięsta Europeyzyka. Jednakowoż trzeba się strzedz wpływu słońca, — reguła, która od Europeyzyków nowo przybawiających, nigdy dosyć ściśle zachowywaną byđz nie może. Osoby mocne i krwiste, powinny tak, iak we wszystkich gorących klimatach, więcej się mieć na ostrożności. Kraiowcom tamecznym bynajmniej nie zbywa na mocy poięcia, owszem wyrównywią oni w tem Europeyzykom, a nawet ich przechodzą nie w iedney gałęzi fabryczney, która więcej, aniżeli zwyczajney pilności i uwagi wymaga; n. p. w robieniu muslinów Dhaccaneńskich. Ułatwienie odbytu, handel nieograniczony, szybko dowoży powrotne należycie zabezpieczone, a może i zaprowadzenie niektórych prościęyszych machin Angielskich, sprawiłyby przecudny skutek w handlu i fabrykach Indyjskich. Przeciwnie zaś machinerya Angielska, gdyby ją w całej iey rozciągłości do Indyi zaprowadzić chciano, zgubneby skutki sprawiła, bowiem tysiące kraiowców pozbawiłaby chleba i pociągłaby za sobą kradzieże, albowy ie upowszechniała, a przy wielkiej tanności materiału, oraz i fabrykacya wielu przedmiotów Angielskich bardzoby na tem cierpiała. Z owemi atoli ograniczeniami, rozpostarłyby się pomienne urządzenia na całą ludność, i dopuścilyby także i niższe Lndu klasy do uczestnictwa dobrego bytu, który obecnie dla braku ducha przedsięwzięczego na mało co klas wyższych jest ograniczonym.

Obecnie podzielone są bogactwa Bengalskie między posiadaczy ziemi (Zemindare), między procentarzy (Mahajunn), między Urzędników rządowych, między osoby Zemindarom podlegające, i między niektórych Kramarzy. Właściwy Lud, n. p. chłopci, rzemieślnicy i fabrykanci, żyją w największem ubóstwie. Między temi klasami płodzi się występki. Dostąpiwszy majątku, szczęścia i niepodległości, stają się dobrymi; lecz dopóki będą ubodzy i naciśnieni, dopóty będą występniymi.

Terazniejszą ludność Bengalii można bezpiecznie przynajmniej na 18 milionów ludzi rachować, luboć dla niedostatku metryk

śmierci, urzędowego dowodu tego podania złożyć nie można.

W dotychczasowych wyrachowaniach, n. p. w wyrachowaniu Coolebroka, Jonesa i Warda, policzono zezwyczaj także i Prowincję Behar, mając przytem wzgląd na krajną uprawną, na wypotrzebowanie zwyczajnych artykułów pożywnych, i na rzeczywiste obliczenie Ludu w niektórych pomniejszych częściach Kraju. Według tego sądzono, iż ludność Prowincyi Bengalskiej i Beharskiej na 20 do 30 milionów dusz rachować należy. Zupełna dokładność tych podań jest również niepodobną, iako i niepotrzebną do zamiaru pisma niniejszego. Podanie o 18 milionach ludności zasadza się jednakże na zdaniu najlepszych znawców.

W Indiach Angielskich przyjmują popoście tak wysoki stopień żyźności, że biorąc średnią miarę, jeden człowiek do uprawy czterech morgów (acres) ziemi wystarcza. Według tego wyrachowania ludność tameczna należyłoby podzielona i użyta, wystarczyłaby na uprawienie wszystkich jeszcze pustych okolic tego Kraju, nie rachując nawet nadrostu, któryby polepszenie rolnictwa i ochowu była niezawodnie sprawiło. Do tego potrzeba tylko nadarzyć eddyt pomnożeniu produktów, a przez to przemysł ożywić. Naówczas wrócić wzięłyby koniec rabunki, których się rozbójnicy Indycy pod nazwiskiem Dacoit znani, dopuszczają, i pustoszenia dalkiego zwierza, który w obwodach pusto leżących buja. Zamiast rozległych nieuprawnych prsestrzeni ziemi, gdzie eho gdzie nie gdzie tylko małe, pobliskością wiosek ograniczone pola spostrzega, stawilyby się mu do koła rozkoszne niwy drzewami owocowemi przeplatane, i wioski rzędy nieprzerwane. Nie mówi się przez to, iżby cała masa Ludu Indyjskiego wszystkie siły swoje na rolnictwołożyć powinna. W ogólności można dopuścić, że owych Narodów szczęśliwość jest naytrwalszą, które zamożność swoją z rolnictwa, z rybodziel i z chowa była łącznie czerpała. W obecnem atoli położeniu Ludu Indyjskiego, naypewniejszym środkiem do polepszenia jego stanu jest, aby nadewszystko siły swoje naycelniej na polepszenie i uprawę ziemi obracał. Naówczas zamożność z tego źródła wypływająca, w przyrodzonych postępach swoich przędziłaby potrzebę lepszego gustu, a iuż przez to samo wzmogłyby się wyższe przedmioty fabryczne.

Ludność Bangalska składa się naycelniej z Hinduanów i Muzułmanów. Z ostatnich jest wielka część naturalizowanych, któ-

rzy się od Hinduanów mało co różnią. Znaczna atoli liczba potomków Persów, Mongołów, Afganów i innych cudzoziemskich pokoleń tam zasiedziały, wydaie ród swój przez skórę delikatniejszą, tudaież przez surowsze i poważniejsze rysy twarzy.

Między Hinduanami a Muzułmanami widać nayrozmaitsze cieniowania koloru ciała, a to od nayjaśniejszego miedzianego koloru Braminów i Muzułmanów, aż do nayciemniejszej czarności popoitego robotnika.

Widać także całe wie i pokolenia, które na wszystkich stopniach rzemiosł i zatrudnień piękny kolor skóry zachowują; lecz główny kolor ródaków jest w ogólności czarnym, a to w miarę wystawienia ich na upały słońca.

Hinduanie dzielą się znów na cztery wielkie klasy, a te z resztą na niezliczone podziały (cast a). Do czterech głównych klas należą Braminowie, Kshatryenie, Vaisanie i Skodranie. Początkowo były te klasy co do rangi, iedne drugim podległe. Obecnie nie zważa się między nimi różnica w poważności, i zazwyczaj okazuje się naybogatszym naywiększe poważenie; iednakowoż pocztyłają wciąż ieszcze Braminów, iak dawno, za równych Bogóm, gdy tymczasem Skodranów z dzikimi zwierzętami w polu porównują. Te to kasty beżków i zwierząt, są naycelniejazo, między kteremi sie naygęsciej sbrodnie zdarzają.

Braminowie byli niegdys rządzącem Ciastem Stanu. Za nowszych czasów utracili wiele z powagi swowej, ale im zawsze ieszcze wiele z niej pozostało.

Krajoicy Bengalscy są w ogólności nie mocney budowy ciała; cierpliwość atoli i wytrwałość, nagradza u nich ten niedostatek. Znaydują się między nimi także niektóre kasty, które są mocniczszymi, aniżeli inne. Do tych naycelniej należą Gowahlanie, czyli Krowierze. Ci po naywiększej części żywią się mlekiem i mięsem wyklarowanem (które Ghee nazywają) i prawie wyłącznie szermiersiawem się trudnią. Ladoć ta kasta między krajoicami bardzo jest poważszą, rzadko iednakże zdarzają się bandy Dakoitów, czyli rozbójników, bez iednego lub więcej Gowahlanów. Rządzą także krowy, które do naywycząynniejszych wystepów w Zillah, czyli Powiatach Angielskich należą, bywają także i przez tych Gowahlanów, równie iako i przez Muzułmanów i Moatsheenów, czyli azewców, nayczęsciej popoite.

Bengalczykowie są zazwyczaj średniego wzrostu, presci i wysmukli, a skład ich twarzy

ma w młodym wieku wiele przyjemności. Osobliwie w pierwszym dzieciństwie są bardzo przyjemni i żywi, ale z wzmagającemi się latami stają się ociężałymi i gnuśniejszymi.

W południowych i wschodnich częściach Bengalu są Muzułmani, co do liczby, Hinduanom prawie równymi. W Powiatach środkowych wynoszą pierwsi tylko bliską czwartą część ludności, a ta proporcya zmniejsza się co raz bardziej ku zachodowi.

Muzułmani są śmielsi i odważniejsi; Hinduanie gnuśni i leniwi, ale ostrożni i ehytrycy; jedni zaś i drudzy w ogólności nie mają zasad moralności.

Ubiór obojga pokoleń jest prosty i tani. Żywność ich, której podobnież za najbogatelniejsze ceny dostać mogą, składa się z ryżu, i nieco owoców strączastych, z solą. Czasem jadają zielone jarzyny i ryby, lecz to jest u nich wydatkiem nadzwyczajnym i tylko między wyższemi klasami poważczaym. Muzułmani żyją trochę lepij, aniżeli Hinduanie, a w pobliżności miast i wielkich wsi, nieraz pozwalają sobie małego kawałka złej wołowiny.

Mylam jest zdanie, iakoby Hinduanom w ogólności pożywanie żywności zwierzęcych za bronionem było. Braminowie są nawet obowiązani takowe podczas niektórych ofis swoich kosztować, a takż i inne klasy czasem je jadają; muszą atoli perwey niejakie obrzędy odbywać; a w okolicy Kalkutty i w innych wielkich miastach, nie ma nic zwyczajniejszego, iak widzieć wyższe klasy Hindusow z młodemini i ngniętami z koscioła bogini Kali powracające; iednakż zostawiają bogini nanieużyteczniejszą część ofiary, n. p. głowy, a z reszty sprawiają sobie dobre obiady.

Zbórey i złodzieje są iedynymi zkrzowców, którzy dobrze iedzą i piją. Między nimi zwyczajnem jest używanie mięsiva i wszelkich gatunków trunków gorątyh. Prowadzą życie wesołe, i nie dziw, że nie iedni ludzie ubodzy do obrania go sobie uwodzić się dają. Gdyby niższe klasy Ludu podchne mogły mieć pożywienie, iak Dakoici, pewnieby uczciwo rzemiosło nad rozboj przeniosli. Między najniższemi klasami; mianowicie między Budeanami i Hurceami, iadają bardzo wiele mięsa ze świń dzikich. Polują na nie kupami, wychodząc w nocy z głowniami i z pewnym rodzajem psów zwyczajnych po wsiach Indyjskich, których Partarami zowią. Dzikie świnię garną się do światła, psy rzuczą się na nie, a myśliwi zabiją je spisami. Mięso z tych zwierząt jest bardzo smaczne. Tak partyc myśliwskie tego rodzaju, iako też Poo-

jah, czyli obrządki na cześć ich bożyszczów, służą częstokroć za pozór gromadzenia się uzbroionym Dakoitom na rozboj i wychodzących.

Chaty rodowitych Bengalczyków są w najwyższym stopniu nędzne. To zaś osobliwa, że w Powiatach północnych i zachodnich, gdzie handel i kupiectwo przecieź są mniejsze, wygodniey urządzone są, aniżeli na wschodzie i ku południowi; atoli bogactwa tych drugich Powiatów nie mają obecnie żadnego obiegu między niskimi klasami, i nie mogą zatem odmienić ich położenia. Chaty Bengalskie nie dają wcale żadnego bezpieczeństwa przeciwko napadom rabusiów; są one z trzciny bambusowej stawiane, i pewnym gatunkiem płaskiego, iak mata plecionego szwaru pokryte. Posadzka podniesioną jest na iedną lub dwie stopy nad powierzchnię ziemi, warstwowi z gliny ubitey. Owego rodzaju złodzieje, których Sindaalam i, czyli dziurawiszczami zowią, podkopują te posadzki zewnątrz z łstwością, lub w matach dziury wyrzynają, przez które wstają, i zazwyczaj nieznaną część dobytku mieszkańców kradną; — zbrodnia, którą wprawdzie trochę niewiastowie z włamywaniem się złodziei Europejskich porównują. Częstokroć zakopuje Bengalczyk owe trochę pieniędzy, lub drogich kamieni, które posiada, w glinianem naczyniu pod posadzką, co służy iego nieraz Dakoitom wydatku, którzy naówczas biednych mieszkańców tak długo męczą, dopóki im nie pokażą miejsca, gdzie ich pieniądze są zakopane. Autor był raz do iedney wioski, gdzie właśnie bandę Dakoite w aresztowane, i gdzie ieszcze widzieć było wszystkie narzędzia, za których pomocą rabusie właściciela domu nad wolnym ogniem tak długo piekli, dopóki im nareszcie nie wyjawil miejsca, gdzie się skarb iego złożony znajdował. Wytrzymał on tak długo z talentem onegoż, że już mało co życia w nim było, i wnetzas dopiero, gdy Dakoici w miejscu, gdzie nakonieć palcem wskazał, cały iego majątek w gotowiznia i w rzeczach niejakiey wartości znaleźli i zbrali, uwolnili go, ale nazajutrz po mękach wycierpianych umarł. Dawniey były te rozboje tak gęste, że mało co ludzi z klas niższych za rzecz mogącą wartość poczytywali, aby nieco pieniędzy zgierać, a nawet ieszcze i teraz obracają cały swój mały zarobek natychmiast na Poojah, czyli festyny religijne i inne obrządki publiczne. Ta skłonność stała się u nich drugą naturą, tak dalece, że ieszcze długie potrwa, nim w opiece Angielskiej dostateczne zaufanie

pokładać będą, i nim ich zachęcenie do przemyślenia skłoni, aby się o niepodległość ubiegali, i więcej już z dnia na dzień nie żeli. Jedyną ich podporą są Mahajunowie, czyli procentarze. Ci pożyczają wieśniakom nie tylko pieniędzy, lecz także zboża do siewu i na chleb, za co bardzo korzystnie przewyżają biórą. Tym sposobem dogadza się wprawdzie stronom obydwom, lecz biedny wieśniak utrzymuje się przez to w ustawicznej zawistości, i nic nie zyskuje, iak tylko samo wyżywienie się. To systema zgodna jest tymczasem z wrodzoną magnąnością i przywiązaniem do próżniactwa, od których go odzwyczaić trudną jest rzeczą.

(Dokończenie nastąpi.)

Mody Warszawskie.

N. X.

(Z gazety Warszawskiej.)

Ubiory damskie mało się odmieniają co do koloru. Różowy, biały, cytrynowy i lila, są zawsze najmodniejsze. Pora rąbku sprawia, że krótszego nieco iak w zimie są kroju, i powszechnie przezroczyście (à jour). Wszystkie szczególnie garniowania sukien są à jour, co przyjemny czyni widok. Jaka to różnica gustu tego wieku od przeszłego! Przy końcu wieku ostatniego ukrywano starannie kształt naturalny ciała, używając iakby na przekór sznurówek, bufantów, rogówek, karaków. Co za postać przybrana! Teraz moda zbliżyła się do dobrego smaku, i odkrywa skromnie wdzięki natury. Kształt kobiet naszych przypomina już czasy Greków i Rzymian, wnieczając uozucia prawdziwej piękności. Precz grube zastony, a pozur pobrywy! — sliczna formysławnych owych piękności, widzieć się już daia; i w północney krainie postrzegamy pełne wdzięków postacie i których się chlubią artyści południa. — Oto idzie Venus de Medicis! skąd ciała, postawa, tok nagi, nie ustępują dziełom nieśmiertelnego dła Michała Anioła, Bernina, Kanowy i J. P. — Klorynda i Armida nie mają piękniejszych nad te kształtów, iakie dziś widzimy.

Moda à jour odkryła nam wiele powabów. Jeżeli ubiory takowe Dam naszych,

przyjemność oku sprawią, życzeby dla szczęścia ludzi wypadło tylko, aby i serca mogły być przezroczyście. Ach szczęśliwy wieku przepowiedziany w przyszłości! radziłybyśmy cię widzieć zbliżonym, i już teraz przeglądać do serca. A wtedy co za szczęście przekonać się o wierności serca małżonki, szczeroci przyjaciela, rzetelnoci obietnic dłużnika, sprawiedliwoci Sędzięgo. Wszystkie te uczucia, od których szczęście człowieka tak bardzo zawisto, nie byłyby już zwodaicami, lecz oczywistemi dowodami, na których polegać można. Gdyby serca były à jour, widzielibyśmy także niekiedy, iakie zdarzają się walhi między rozsądkiem i sercem. Zwycięstwo zwykle zostaje przy sercu, iak przy wdziękach piękney kobiety.

J. H.

Rozmaite Rzeczy.

Wychodząca w Monachium gazeta umieściła następujący artykuł: — „Pokazuje się na słońca kilka otworów, z których jeden jest największy, tak dalece, iż P. Grithuisen przez ciąg wieloletnich swoich postrzeżeń, jeden tylko taki otwór w środku Lipca roku 1814 pamięta. Można go wiedzieć w kształcie czarnego punktu przez okopcone szkło u zwyczajney lornetki teatralney. Takie otwory sprowadzają niekiedy burzę, zwłaszcza, gdy się nowo ekażą, i sprawują zbyteczną jasność. Sześć takich kul ziemskich, iak jest nasza, mogłyby się łatwo zmieścić wterazniejszy otwór na słońcu. „

Wychodząca w Marsylii Gazeta donosi, iż na wyspie Korsyce odkryto nieznaný dotąd kruszec, podobny do złota, który się tam w obfitości znajduje. Wiele znakomitych osób kazało sobie zrobić serwisy z tego kruszczu, który Corsicorum nazwano, a który wychodząc z ręki rzemieślniczey, pięknie się lśni i ma podobieństwo do złota, co jednak niedługo trwa; składa się bowiem z miedzi, iestnych części srebra, i kilka innych minerałów.